

Cyklus: Boh hovorí

Vitalij Olijnik

10. časť: Minulosť očami súčasnosti

Dnes s vami končíme cyklus kázní, ktorý sa volá „Boh hovorí“. Počas uplynulých deviatich bohoslužieb, kde sme rozoberali túto otázku, kde sme študovali Božie slovo na túto tému, sme sa naučili mnoho kanálov, ako Boh zjavuje Jeho vôľu v živote človeka, v živote každého z nás.

A dnešná téma je pokusom pochopiť tie situácie v živote človeka, keď sa človeku zdá, že sa v minulosti rozhodol nesprávne. Dnes budeme študovať tému „Minulosť očami súčasnosti“, to je názov mojej dnešnej kázne.

Najskôr sa vás chcem opýtať: keď sa pozeráte do svojej minulosti, kto z vás si hovorí: v mnohých situáciách bolo treba postupovať inak? Všetci, každý z nás, poznáme situácie, kedy sme horko oľutovali, boli zatrpknutí, kedy sme prežívali sklamanie, pocity viny, hnevu, krivdy nad niektorými rozhodnutiami, ktoré sme urobili v minulosti, keď sa na ne po čase pozeráme z pohľadu našich skúseností a súčasnej úrovne poznania a chápania Božej vôle.

Ľudia na túto tému hovoria príslovie: "Keby človek vedel, že si má nohu zlomiť, nuž by si sadol." Človek ľutuje, že nepoznal budúcnosť, že nepoznal výsledok toho či iného rozhodnutia, a pri spätnom pohľade na svoj život je často nútený hovoriť: "Ľutujem, že to takto urobil. Škoda, že som sa takto zachoval." Pocity, ktoré v súvislosti s tým vznikajú, sú veľmi negatívne, ako vo svojej podstate, tak aj v ich vplyve na samotného človeka.

Niektó môže povedať: keby som neurobila tú chybu, že som si ho vzala, môj život by bol úplne iný. Alebo niekto hovorí: keby som vtedy, keď ma pozývali, išiel na veľvyslanectvo, podal žiadosť a odišiel by som z tejto chudobnej krajiny, prečo som vtedy neposlúchol? Prečo som sa rozhodol neodísť a potom už príležitosť nebola? Alebo niekto pri spomienke na smrť milovaného, blízkeho človeka niekto hovorí: keby som vtedy zostal doma, keby som bol nablízku, ešte by žil. Pocity viny, horkosti a sklamaní dnes ťažko doliehajú na mnohých ľudí, kvôli rozhodnutiam, ktoré urobili v minulosti. O tom dnes budeme hovoriť a otvárať Božie slovo v kázni "Minulosť očami súčasnosti".

Kedy sa zvyčajne objavujú tieto slová, myšlienky, pocity? Keď sa stane niečo negatívne, keď sa situácia vyostruje, keď sa niečo nedarí, pri problémoch, v negatívnych udalostiach a vtedy človek začína pochybovať o správnosti svojich rozhodnutí v minulosti.

Keď hovoríme o tejto otázke v kontexte témy „Boh hovorí“, teda, že Boh zjavuje Svoju vôľu, v tejto kázni budem predpokladať, že keď ste sa pred 5-timi, 10-timi, 15-timi, 20-timi ... rokmi rozhodovali, mali ste Boha na mysli. Budem hovoriť túto kázeň, teda a predpokladať, že ste sa s Ním vtedy radili, že ste sa vtedy modlili, že ste Ho prosili, aby vám zjavil Svoju vôľu, že ste sa vtedy, pred mnohými rokmi snažili všetkými dostupnými spôsobmi zistiť, čo Boh pre vás chcel v tejto situácii, a ako sa vám vtedy zdalo, mysleli ste si, že ste urobili ste správnu vec, ale teraz sa zdá, že to bola chyba. Túto kázeň budem hovoriť práve v kontexte cyklu „Boh hovorí“, teda predpokladám, že ju teraz počuje človek, ktorý sa snažil zistiť Božiu vôľu a chcel urobiť správnu vec.

Keď príde kríza, keď nastane neradostná situácia, ako zhodnotiť minulé rozhodnutia? Ako sa správne pozrieť na minulosť z perspektívy Svätého písma? Chcem vám dnes ponúknuť päť veľmi dôležitých princípov, ktoré určite pomôžu každému, koho ťaží ťarcha znepokojenia a obáv kvôli nesprávnym minulým rozhodnutiam. Päť dôležitých biblických princípov.

1. Prvý z nich sa začína v 1. knihe Mojžišovej 24,12-27: "12 A povedal: Hospodine, Bože môjho pána Abraháma, pošli mi ju dnes v ústrety a preukáž milosť môjmu pánovi Abrahámovi. 13 Ajhľa, stojím pri prameni a dcéry mužov mesta vychádzajú naberať vodu. 14 Deva, ktorej poviem: ‚Nakloň svoj džbán, aby som sa napil,‘ nech odpovie: ‚Napi sa a ja napojím aj tvoje ťavy.‘ Nech je to tá, ktorú si prichystal svojmu služobníkovi Izákovi. Podľa toho poznám, že si preukázal láskavosť môjmu pánovi.“ 15 Ešte ani nedohovoril, a hľa, vychádzala von Rebeka, ktorá sa narodila Betuelovi, synovi Milky, ženy Abrahámovho brata Nachóra, so svojím džbánom na jej pleci. 16 Bola

to deva na pohľad veľmi krásna, panna, ktorú muž dosiaľ nepoznal. Zostúpila k prameňu, naplnila svoj džbán a vyšla hore. 17 Sluha jej pribehol v ústrety a povedal: Daj sa mi napiť trochu vody zo svojho džbána! A ona povedala: Napi sa, môj pane! Rýchlo si spustila džbán na ruku a dala sa mu napiť. 18 A keď sa mu už dala napiť, povedala: Naberiem i tvojim ťavám, nech sa dobre napijú. 20 Chytró vyliala džbán do žlabu a bežala k studni znovu nabrat; a tak načerpala všetkým jeho ťavám. 21 A muž ju mlčky obdivoval a pozoroval, aby poznal, či Hospodin úspechom požehnal jeho cestu, alebo nie. 22 Keď sa ťavy napili, muž vybral zlatú náušnicu vo váhe pol šekela, i dva náramky na jej ruky vo váhe desať šekelov zlata 23 a opýtal sa: Povedz mi, či si ty dcéra? Povedz mi, budeme mať v dome tvojho otca miesto prenocovať? 24 Odvetila mu: Som dcéra Betuela, syna Milky, ktorého porodila Náchorovi. 25 A ešte mu povedala: Slamy a krmiva máme dosť aj miesta na nocľah. 26 A človek sklonil hlavu a poklonil sa Hospodinovi. 27 A povedal: Požehnaný Hospodin, Boh môjho pána, Abraháma, ktorý môjmu pánovi neodňal Svoju milosť a pravdu. Hospodin ma doviedol do domu brata môjho pána."

Taký romantický, ideálny je začiatok spoločného života Abrahámovho syna Izáka a Rebeky. Povedzte, môžeme pochybovať, že to bola manželka od Hospodina? Nie. Všetky znamenia, ktoré si Abrahámov sluha prosil od Hospodina, sa veľmi jasne a presne naplnili a nebolo žiadnych pochyb o tom, že Boh tento manželský zväzok schválil, však? Teda, bolo toto rozhodnutie správne alebo nie? Bolo to správne rozhodnutie, ktoré bolo preverené aj rodičmi, aj Božou vôľou. Teda, že všetko začalo veľmi dobre, všetko bolo urobené správne.

Otázka: Aký bol rodinný život tohto ideálneho páru? Bol ich rodinný život ideálny?

Pripomeňme si niekoľko epizód.

1. kniha Mojžišova 24,67: "A Izák ju voviedol do stanu Sáry, svojej matky, a tak si vzal Rebeku a bola mu ženou, a zamiloval si ju."

Zrodila sa láska. Bol to začiatok rodiny, nielen na základe znamení, ale aj na základe citov. Teda začiatok už nemohol byť lepší.

Potom sa však začali roky spoločného života. Pamätáte si, koľko mal Izák rokov, keď sa oženil? Štyridsať rokov. A čítame o prvých problémoch, ktoré vstúpili do života tejto rodiny.

1. kniha Mojžišova 25, verše 20-21 a 26: "20 Izák mal štyridsať rokov, keď si vzal za ženu Rebeku, dcéru Aramejčana Betuela z Paddán-Aramu, sestru Aramejčana Labána. 21 Izák sa modlil k Hospodinovi za svoju ženu, pretože bola neplodná. Hospodin ho vypočul a jeho žena Rebeka počala." A verš 26: Druhého "... pomenovali Jákobom. Izák mal šesťdesiat rokov, keď sa narodili."

Viete si to predstaviť? Dvadsať rokov sa snažili splniť si povinnosť každej rodiny. Dvadsať rokov sa nemohlo naplniť prikázanie „plodte sa a množte sa“, pretože ako sa ukázalo, táto nevesta, ktorú poslal Boh, bola neplodná.

Ale čo zaslúbenia, ktoré boli dané Abrahámovi, potvrdené Izákovi: budeš mať deti, budeš mať potomkov ako piesku na brehu mora, ako hviezd na nebi. Dvadsať rokov riešili túto otázku.

Ak poznáte niekoho, kto sa stretol s týmto problémom vo svojej rodine, viete, že je to mimoriadne ťažké.

Navyše, v tej dobe, kedy sa o skutočnom mechanizme počatia zrejme veľa nevedelo, a zvyčajne bola chyba vždy na ženskej strane. V manželstve to bolo takto vnímané. Manžel bol vždy v pokušení, v súlade s tradíciami tej doby, zobrať si tú, ktorá mu mohla porodiť dieťa. Dvadsať rokov fungovať v takom režime problémov s počatím.

No a nakoniec nastal zlom, narodili sa deti, aj starší aj mladší. A zdalo sa, že teraz by malo byť všetko v poriadku.

Avšak v opise toho, ako sa vzťahy v tejto rodine vyvíjajú, čítame tieto slová v 1. knihe Mojžišovej 25,28: "Izák miloval Ézava, lebo rád jedával z jeho úlovku, a Rebeka zase milovala Jákoba." Ako sa ukazuje, v tejto rodine nie je všetko v poriadku. V ich rodine sa porušuje jedna z najdôležitejších zásad výchovy detí: nemajú existovať žiadni obľúbenci. Otec miluje staršieho,

matka miluje mladšieho. A to je v prvom rade indikátor dysfunkcie vo vzťahu medzi rodičmi. V názoroch na výchovu detí nemajú jednotný názor.

Ďalej sa to ešte zhoršuje, keď v 27. kapitole čítame o priamej konfrontácii medzi Izákom a Rebekou o tom, ktorý syn má dostať požehnanie.

1. kniha Mojžišova 27,5-6: "*Rebeka však načúvala, keď sa Izák zhováral so svojím synom Ézavom. A Ézav odišiel na pole uloviť zverinu, aby ju doniesol. 6 Rebeka povedala synovi Jákobovi: Hľa, počula som, ako tvoj otec hovoril tvojmu bratovi Ézavovi:*"

Všimli ste si, ako sa deti volajú, akými prívlastkami? Ešte raz, je napísané: "*5 Rebeka však načúvala, keď sa Izák zhováral so SVOJÍM synom ... 6 A Rebeka povedala Jákobovi, SVOJMU synovi ...*"

Teda, tento výber obľúbencov sa v rodine za tie roky natolko upevnil a ustálil, že teraz si už fakticky rozdelili deti: toto je môj syn a toto je tvoj syn.

A keď sa Rebeka dozvedá, že patriarcha chce požehnať staršieho, a na druhej strane patriarcha vie, že jeho manželke bolo zjavené, že mladší má byť požehnaný, a on o tom určite vie, vidíme, že namiesto toho, aby túto otázku nejako vyriešili, aby sa nejako dohodli, aby nejako vstúpili do rozhovoru, aby našli spoločné riešenie situácie, obaja konajú. V tomto prípade Rebeka používa klamstvo a prefíkanosť. Navzájom sa klamú. Taký je ich vzťah.

Ďalej, keď sa požehnanie uskutočnilo podľa vôle Rebeky a keď Rebeka cíti, že je ohrozený život jej milovaného syna, snaží sa problém vyriešiť nasledujúcim spôsobom.

1. kniha Mojžišova 27,46 až 28,2: "*A Rebeka povedala Izákovi: Sprotivil sa mi život medzi Chetitkami. Ak si Jákob vezme ženu z Chetitiiek, aké sú v tejto krajine, načo mám ďalej žiť?! 1 Vtedy si Izák zavolať Jákoba, požehnal ho a prikázal mu: Neber si ženu spomedzi Kanaánok. 2 Vyber sa do Paddán-Aramu, do domu Betuela, otca tvojej matky, a tam si vyber ženu z dcér Labána, brata tvojej matky.*"

Podíme si tento príbeh aspoň v krátkosti rozobrať. Povedzte, čo vlastne chcela Rebeka povedať svojmu manželovi? Chcela povedať: život môjho milovaného syna je v ohrození kvôli tomu, že ho ohrozuje tvoj milovaný syn. Chcem, aby šiel k mojim príbuzným a tak sa zachránil. Toto je otázka, ktorú Rebeka chce vyriešiť a ona sa na tom už vopred dohodla so synom. Ale s manželom sa nerozpráva o podstatnom, nehovorí o téme, nediskutuje, ani sa nesnaží problém vyriešiť, opäť nato ide z opačného konca.

Predstiera, že má taký vážny problém, že sa jej nechce žiť, keď si predstaví, že sa Jákob nebudaj ožení s miestnou dievčinou. Izák si uvedomuje: áno, bolo by správne, keby sa oženil s tou, ktorej rodina tiež slúži Hospodinovi. A vzniká situácia, v ktorej sa patriarchovi zdá, že to bol jeho nápad. Ale v skutočnosti Rebeka všetko zorganizovala a dosiahla svoj cieľ nečestnými metódami. Neexistuje otvorenosť, niet vzájomnej úcty, niet spôsobov riešenia otázok, ktoré sú v Biblii predstavené ako Božia vôľa.

Žiaľ, mnohí z vás teraz máte zvláštny výraz na tvári, ktorý svedčí o tom, že viete, možno aj v praxi, o čom hovoríme, že dynamika rodinných vzťahov zďaleka nie je vždy taká, ako by sme chceli a aká má byť podľa Božej vôle.

Ako by ste teda odpovedali na otázku: aký bol ich rodinný život? Tohto ideálneho páru, ktorý dostal jasné, priame zjavenie od Hospodina, a ktorý urobil správne alebo nesprávne rozhodnutie? Správne rozhodnutie.

Takže, **prvý** veľmi dôležitý **princíp**. Napriek tomu, že Boh môže požehnať manželský pár, výber miesta na štúdium, výber práce alebo čokoľvek iné, aj keď Boh hovorí, áno, toto je moja vôľa, choď a konaj, Ja ťa požehnávam, keď sa tam človek dostane, do toho vzťahu, do tej školy, do tej pracovnej situácie alebo na akékoľvek iné miesto, môže sám všetko pokaziť.

A keď sám človek všetko pokazil, môže potom sedieť, premýšľať a pochybovať o Bohu a hovoriť si: zrejme som vtedy Boha nesprávne pochopil, asi som vtedy nesprávne postupoval,

pravdepodobne to nebola Božia vôľa. A ľudia začínajú spochybňovať to, čo Boh povedal, spochybňovať to, o čom si boli istí, že je to Božia vôľa.

Takže, prvý princíp. Aj keď človek dostal požehnanie od Hospodina, nato, aby ďalej dostal požehnanie ďalej, na celú cestu, a nielen na jej začiatku, treba ďalej žiť s Hospodinom, treba ďalej pracovať na vzťahoch, treba naďalej budovať vzťahy medzi sebou, ak hovoríme o rodinných alebo iných vzťahoch, treba budovať vzťahy na základe Božieho slova.

Preto, drahí moji, a teraz hovorím k manželom a manželkám, nikdy nepochybujte o tom, či vás Boh spojil. Nikdy nedovoľte diablu, aby položil túto otázku vo vašej myslí. Boh vás požehnal, ak ste sa s Ním radili, no možno ste vy sami stratili svoje šťastie po ceste. Netreba spochybňovať tento fakt, ktorý vám Boh zjavil. Rozanalyzujte skutočné dôvody vašej negatívnej situácie alebo jednotlivých problémov vo vašom vzťahu.

V 2. liste Timoteovi 1,1-6 sú napísané ohľadom tohto princípu nasledujúce slová. Podíme si ich prečítať: *"Pavol, z Božej vôle apoštol Krista Ježiša podľa zaslúbenia života, ktorý je v Kristovi Ježišovi 2 Timoteovi, milovanému synovi: milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána. 3 Ďakujem Bohu, ktorému slúžim od predkov v čistom svedomí, keď neprestajne spomínam na teba vo svojich modlitbách dňom i nocou. 4 a pripomínajúc si tvoje slzy, túžim ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou, 5 pripomínajúc si tvoju nepokryteckú vieru, ktorá prebývala najprv v tvojej starej matke Loide a v tvojej matke Eunike, a presvedčený som, že aj v tebe. 6 Preto ti pripomínam, aby si roznechoval Boží dar, ktorý je v tebe prostredníctvom vkladania mojich rúk."*

Apoštol Pavol hovorí o Timotejovi, o tom, že jeho stará mama bola zbožná, aj matka bola zbožná. To znamená, že má všetky dobré základy nato, aby viedol spravodlivý život. Navyše, bol na svoju službu posvätený vkladáním rúk a apoštol Pavol vplýval na jeho službu, no ukazuje sa, že to nestačí, aby všetko išlo dobre. Čo treba robiť? Verš šiesty. Roznechovať, rozohrievať Boží dar.

Ak vám Hospodin zjavil Svoju vôľu a vy ste sa rozhodli, **žite teraz v istote, že ste na správnej ceste, a čo je hlavné, počas tejto životnej cesty nestrácajte Božie požehnanie, ktoré vám On dáva.**

Ako ste dobre začali, treba tento Boží dar ďalej roznechovať, rozohrievať, to je prvý princíp.

2. Druhý princíp. V knihe proroka Jeremiáša 18, 7-10 sú také veľmi dôležité slová, ktoré odhaľujú Boží princíp vzťahu s ľuďmi: *"Raz poviem o niektorom národe a kráľovstve, že ho vykorením, zrútim a zničím, 8 ale ak sa národ, o ktorom som to hovoril, odvráti od svojho zla, potom olutujem pohromu, ktoré som zamýšľal naň dopustiť. 9 Inokedy poviem o niektorom národe a kráľovstve, že ho vystaviam a vysadím, 10 Ak však bude robiť, čo je v mojich očiach zlé, a nebude poslúchať môj hlas, olutujem dobro, ktoré som mu zamýšľal preukázať."*

O akom fakte tu Hospodin hovorí cez proroka Jeremiáša? Boh mení Svoju vôľu. Boh mení Svoje rozhodnutia. Ak Boh prehlasuje dobro, a človek alebo ľud žijú v zle, tak v konečnom dôsledku môže byť dobro zrušené. A naopak.

Takže, druhý veľmi dôležitý princíp: Boh mení Svoju vôľu v závislosti od okolností.

Uvedme si takýto príklad. 1. kniha Samuelova 2,30: *"Preto takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Vtedy som povedal, že tvoj dom i dom tvojho otca budú chodiť predom Mnou až na veky. Ale teraz hovorí Hospodin: Nech je to ďaleko odo mňa! Lebo uctím toho, kto si Mňa ctí, kto však Mnou opovrhne, upadne do hanby."*

Boh hovorí: vtedy som povedal som toto, ale teraz hovorím presný opak. Preto môže nastať situácia, v ktorej Boh povedal: áno, choď, dávam ti povolenie, žehnám túto tvoju cestu a vy ste boli presvedčení, že to bola Božia vôľa.

Ale teraz sa okolnosti zmenili, čas uplynul a Boh hovorí: nie, nechod' tam. A ak si človek myslí, že Boh, keď raz niečo povedal, nikdy nemení Svoje rozhodnutie, ocitne sa pred problémom. Nevie, kedy vlastne Boh naozaj hovorí.

Biblia nás varuje, že v závislosti od meniacich sa okolností Boh môže meniť Svoje rozhodnutie. Toto rozhodnutie bolo správne, ale teraz je nesprávne. A Hospodin má zjaviť Svoju inú vôľu, pretože doba je iná, okolnosti sú iné.

Tu je ilustrácia. Všetci pravdepodobne poznáte východného mudrca, človeka menom Hodža Nasreddin, však? Toto vieme z jeho životopisu.

Uprostred najväčšej horúčavy sa Hodža vrátil domov a požiadal manželku, aby mu priniesla misku kyslého mlieka.

"Nie je nič zdravšie a príjemnejšie pre žalúdok v takej horúčave", povedal.

Manželka mu odpovedala: „Misku? Doma nemáme ani lyžicu kyslého mlieka."

Jej slová neprivedli Nasreddina do rozpakov.

Odpovedal jej: „Nevadí, dobre, že nemáme. Kyslé mlieko je pre človeka škodlivé".

"Si zvláštny človek", povedala manželka. „Raz je pre teba kyslé mlieko zdravé a potom škodlivé.

Ktorý z tvojich názorov je správny?" Vypočujte si odpoveď.

Hodža Nasreddin odpovedal: „Ak je kyslé mlieko v dome, prvý je správny. Ak nie, tak druhý názor je správny."

Hospodin hovorí: áno a Hospodin hovorí: nie, a to nie je protirečenie, ak sa prvé aj druhé zjavenie Božej vôle udialo za rôznych okolností.

Preto druhý princíp, ktorý je dôležité brať do úvahy, keď hodnotíme našu minulosť, a ktorý je dôležité uplatňovať v živote, znie: Boh mení Svoju vôľu. Môže povedať „nie“ určitým veciam, hoci najskôr hovoril „áno“.

Preto znie pre každého z nás výzva na základe tohto princípu: zostaňte otvorení Božiemu hlasu. Počúvajte ho naďalej ohľadom otázok, ktoré nie sú vyriešené raz a navždy, ako napr. manžel a manželka, to je na celý život alebo krst, zmluva s Hospodinom je na celý život, a tak ďalej a tak ďalej. Sú otázky, ktoré sa nikdy nepreverujú, pretože sú platné navždy.

Okrem týchto prípadov **buďte pripravení zmeniť smer, ktorým sa uberáte. Budte pripravení znova počuť Boží hlas, ak vám Hospodin posla nové zjavenie.**

A možno sa to zvonku bude zdať ako nekonzistentné, nestále správanie, a niekto bude možno pochybovať o správnosti vášho úsudku: predtým hovoril jedno a o päť rokov hovorí niečo iné. Ale Boží ľud sa tomu nečuduje, pretože po piatich rokoch sú iné okolnosti, ľudia sú iní, problémy sú iné a riešenia problémov sú iné. Naopak, tak mimochodom je zvláštne, keď človek aj po 15-tich rokoch stále hovorí to isté. A opakujem, s výnimkou otázok, ktoré sú v Biblii raz a navždy vyriešené.

Aký je teda **druhý princíp? Boh mení Svoju vôľu v závislosti od okolností, preto má byť človek otvorený novému Božiemu vedeniu.**

3. **Tretí princíp.** V Žalme 119,67 nájdeme tieto zaujímavé slová: "*Kým som netrpel, blúdil som; teraz však zachovávam Tvoje slovo.*"

Čo pomohlo žalmistovi dosiahnuť novú úroveň duchovného rastu? Čo mu pomohlo zbaviť sa chýb? Utrpenie. Na rovnakú tému je hneď vedľa Žalm 119,71: "*Dobre, že som trpel, aby som sa naučil tvojim ustanoveniam*", hovorí žalmista.

Aký princíp sa tu rozoberá? **Boh zámerne posla do našich životov problémy, ťažkosti, prežívanie, a slepé uličky, aby nám pomohol rásť.**

Sú otázky, v ktorých môžete rásť iba cez skúsenosti, iba tak, že prejdete ťažkosťami. Sú otázky, ktoré sa nedajú vyriešiť na základe kníh alebo príbehov iných ľudí. Existujú celé oblasti ľudskej skúsenosti, ktoré sa dajú vybrúsiť iba prekonaním ťažkostí.

Biblia na túto tému veľa hovorí. Pozrieme sa na dve miesta z apoštolských listov.

List Jakuba 1,2-4: *"Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, keď upadáte do rôznych pokušení, 3 vediac, že skúšky vašej viery spôsobia trpezlivosť. 4 A trpezlivosť nech je dokonalá v skutku, aby ste boli dokonalí, bezúhonní a bez akéhokoľvek nedostatku."*

Ako vnímate skúšky? Ako sa pozeráte na ťažkosti? S najväčšou radosťou, vediac, že vďaka skúškam duchovne rastiete, aby ste boli dokonalí. Človek sa obrusuje a duchovne rastie, vďaka ťažkostiam sa zdokonaľuje vo svätosti pred Hospodinom.

A nakoniec, v liste Židom 12,11 je napísané: *"Pravda, nijaká prísna výchova, pokiaľ trvá, nezdá sa radosťou, ale smutnou. Neskôr však prináša tým, ktorých vycvičila, pokojné ovocie spravodlivosti."*

Preto, keď aplikujeme tento princíp na chápanie a zjavenie Božej vôle, často sa vyskytujú takéto situácie.

Keď má človek ťažkosti, môže pochybovať o Božom vedení. Pamätáte si, ako odpovedal Gideon na anjelov pozdrav: *"Hospodin je s tebou, silný hrdina!"* (kniha Sudcov 6,12)?

Pamätáte si, čo Gideon odpovedal? *"... ak je Hospodin s nami, prečo prišlo na nás všetko toto?"* (kniha Sudcov 6,13), že sme nútení mlátiť obilie vo vínnom lise, že sme nútení skrývať sa v jaskyniach, v roklinách, v ťažko dostupných miestach pre nepriateľa, aby sme aspoň nejako prežili?

Teda, ľudia vychádzajú z nesprávneho predpokladu, že ak Boh vedie, znamená to, že všetko v živote bude bez problémov. Hospodin nikdy nič také nesľúbil. Naopak, On hovorí, že ťažkosti a skúšky používa nato, aby sme duchovne rástli, aby sme dozreli, aby sa náš charakter rozvíjal v súlade s Božím charakterom.

Preto, tretí dôležitý princíp znie: Boh vás môže vychovávať. Boh vás môže vychovávať cez ťažkosti, a to neznamena, že ste nesprávne pochopili Jeho vôľu. **Ak prišli ťažkosti, Boh vás možno vychováva, netreba pochybovať o Jeho vedení. Často neexistuje iný spôsob, ako rásť, len cez získavanie nových skúseností.**

Poznám niektorých z vás, ktorí tu sedíte, ktorí ste hovorili mne osobne, aj na skupinkách, a niektorí aj na spoločnej bohoslužbe ďakovali Bohu za krízu na trhu s nehnuteľnosťami. Pamätáte si to? Povedzte mi, ako môže byť vďačnosť Bohu spojená s krízou na trhu nehnuteľností? Podstata svedectva bola v tom, že ľudia vďaka tomu mohli duchovne vyrásť.

Keď je človek zvyknutý všetko riadiť, všetko prepočítavať, všetko vopred analyzovať a správne sa rozhodovať, robiť tie najlepšie kroky, a zrazu zisťuje: raz, dvakrát, trikrát, štyrikrát, že je bezmocný, neschopný čokoľvek urobiť, vtedy sa duša prirodzene ťahá k Hospodinovi a vzťah s Hospodinom nadobúda nový rozmer, človek získava novú blízkosť s Hospodinom a výsledkom je väčšia nádej na Hospodina. Objavuje sa dôvera voči Nemu a zrazu sme viac vnímaví na Božie slovo atď., atď.

Hospodin nás učí trpezlivosti za týchto okolností. Hospodin nás učí, že všetko, čo prichádza, môže aj odísť. A ak máte niekoľko miliónov a potom vám nezostane prakticky nič, Hospodin vám zachoval život atď. Hospodin nás môže veľa naučiť v každej situácii a ja ďakujem tým z vás, ktorí ste to zažili, ktorí ste v tom videli Božiu milosť, ktorí ste v tom videli Božie vedenie a ktorí ste v tomto videli a počuli čo? Boží hlas.

Takže, **tretí princíp: Boh vás môže vychovávať a netreba spochybňovať Jeho vedenie, ak veci nejdú tak hladko, ako by ste si želali.**

4. **Štvrtý princíp** je veľmi dôležitý a veľmi ťažký na prijatie.

Matúš 8,19-20 hovorí: *"I prišiel jeden zákonník a povedal Mu: "Učiteľ, pôjdem za Tebou, kamkoľvek pojdeš."* Predstavte si, aké vyhlásenie. Nie každý je schopný urobiť takéto vyhlásenie: *"Pôjdem za Tebou, kamkoľvek pojdeš."* Obracia sa k samozrejme k Ježišovi Kristovi, však? *"20 A Ježiš mu povedal: Líšky majú svoje nory a nebeskí vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil."*

Ježiš varuje toho, kto sa chce pridať k jeho učeníkom, že na tejto ceste môžu byť aj straty, a nielen ťažkosti. Syn človeka nemá kde hlavu skloniť, a čo sa týka materiálneho dostatku, ničoho niet.

Rovnaká myšlienka je aj v Evanjeliu Jána 21,18-19, kde Ježiš hovorí Petrovi: *"Veru, veru, hovorím ti: keď si bol mladý, opasovával si sa sám a chodieval si, kde si chcel; ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa opáše a povedie, kam nechceš. 19 To povedal, aby naznačil, akou smrťou Peter oslávi Boha. A keď to povedal, riekol mu: Pod' za mnou!"*

Všimli ste si, aké slová opisujú smrť, ktorú Ježiš Kristus predpovedal apoštolovi Petrovi? Ako sa opisuje smrť? Je napísané: *"To povedal, aby naznačil, akou smrťou Peter oslávi Boha."* Hovorí sa, že odhalil, akú smrť by Peter urobil, aby oslávil Boha. Zopakujem. *"19 To povedal, aby naznačil, akou smrťou Peter oslávi Boha."* Túto koncepciu je dosť ťažké prijať, že človek môže svojou smrťou osláviť Boha.

Pamätáte si z histórie, ako ukrižovali Petra? Po prvé, Peter bol ukrižovaný, svoj život neskončil pokojne. Pán Kristus mu tu povedal, vystrieš ruky, a naozaj: on vystrel ruky na kríži a z historických údajov vieme, že bol ukrižovaný dolu hlavou a touto smrťou oslávil Boha. Je ťažké prijať túto pravdu.

Keď človek ochorie, keď prežíva finančný kolaps, keď má problémy v iných oblastiach života, je veľmi ťažké myslieť si, že človek tým oslavuje Boha, však? **Veriť, že okolnosti, v ktorých sa teraz nachádzate, negatívne okolnosti, nech už sú akékoľvek, Hospodin dopustil, aby ste za týchto okolností mohli osláviť Boha,** je ľahšie povedať, ako urobiť. No skutočnosť je taká, že Hospodin niektorých povoláva na špeciálnu službu.

Každý z nás má tu a tam problémy v živote v rôznych oblastiach, ale **Hospodin niektorých povoláva, aby oslávil Boha svojou smrťou, aby v najťažších a najtemnejších chvíľach svojho života boli Bohu slávou pre svoje okolie.** A človek, ktorý má smrteľnú chorobu, keď vie, že jeho dni sú spočítané, pre neho je samozrejme v tej chvíli veľmi ťažké súhlasiť s Božou vôľou. A tu vyvstane veľmi naliehavá otázka: A naozaj mi Boh toto určil? A možno som Ho možno nesprávne pochopila? A možno som mala ísť na inú kliniku, hoci sa zdá, že Hospodin mi ukazoval, že takto sa treba liečiť?

A vynára sa mnoho ďalších otázok, keď si človek pri spätnom pohľade na svoju cestu, povie: Boh už asi nie je mojím Vodcom v živote. A mnohí sú sklamaní, a dokonca prídu do bodu nevery vo svojom utrpení, aj keď to bola Božia vôľa. **A toto Boh nedáva každému.**

On nikdy, a to je veľmi dôležité, moji drahí, **On nám nikdy nedáva skúšky nad naše sily.** On nám nikdy neposiela pokušenia, ktoré nedokážeme prekonať. Ale keď je človeku ťažko, diabol mu podsúva myšlienky, že Boh ma buď nemiluje alebo na mňa zabudol, alebo možno Boh vôbec neexistuje.

Preto je dôležité pamätať nato, že **Boh dáva niektorým ľuďom špeciálnu službu, aby Ho oslávil v ťažkostiach a v zármutku.** V liste Židom 11,32-40 je na túto tému napísané toto: *"A čo mám ešte povedať? Ved' by mi nestačil čas, keby som mal rozprávať o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Jefftem, Dávidovi, Samuelovi a o prorokoch, 33 ktorí vierou dobýjali kráľovstvá, konali spravodlivosť, dosahovali zasľúbenia, zapchávali tlamu levom, 34 uháňali silu ohňa, unikali ostriu meča, v slabosti získavali novú silu, hrdinsky si počínali v boji, na útek zaháňali cudzie šíky. 35 Ženy svojich mŕtvych dostávali vzkriesených..."* A tu sa začína text ťažký na prijatie: *"...Iní boli mučení a neprijali oslobodenie, aby dosiahli niečo lepšie, totiž vzkriesenie. 36 Iní zasa zakúsili výsmech a*

bičovanie, ba aj okovy a väzenie. 37 Kameňovali ich, rezali pílou, umierali pod ostrím meča. Túlali sa v ovčích a kozích kožiach, trpeli núdzu, zakúšali útlak a súženie. 38 Tí, ktorých svet nebol hoden, blúdili po púšťach a horách, po jaskyniach a zemských roklínach. 39 Všetci títo, hoci získali vierou (dobré) svedectvo, nedosiahli, čo im bolo zasľúbené; 40 lebo Boh predvídal pre nás niečo lepšie, aby bez nás nedosiahli dokonalosť."

Otázka: Viedol Boh životy týchto zabitých, mučených, prenasledovaných ľudí? Riadil Boh ich životy? Nepochybne. Tu sa hovorí o mužoch viery, ale Božou vôľou pre nich bolo, aby oslavovali Hospodina svojimi okolnosťami, svojou smrťou a trpezlivosťou v mukách.

Preto ešte raz, **ak sú okolnosti také, že sa zdá, že niet síl, pamätajte, že Boh nikomu nedáva pokušenie nad jeho sily, ale v pokušení posieľa ulahčenie, aby ste ho mohli zvládnuť.** Viete, kde je to napísané? Každý by to mal vedieť naspamäť.

V liste Korintským. Podme si to nájsť a prečítať. Zapamätáme si to a naučíme sa to naspamäť.

1. list Korintským 10,13: *"Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. A Boh je verný, On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali znieť."*

Takže, **štvrtý dôležitý princíp.** To neznamena, že Boh vás neviedol. Často, naopak, Boh vás k tomu viedol, pretože vie, že máte duchovné sily zdvihnúť toto bremeno, že ho môžete niesť.

Nepochybujte o Božom vedení, ak ste Ho prosili o vedenie vtedy, keď bola situácia katastrofálna.

5. A posledný, **piaty princíp** je nasledovný: **Naozaj ste sa rozhodli nesprávne.**

Keď sa pozriete späť a analyzujete svoju minulosť, vidíte, že ste sa v skutočnosti rozhodli nesprávne. A mnohí ľudia si týmto faktom otrávia celý zvyšok života, uvedomením si toho, že vtedy naozaj postupovali nesprávne. Hoci to ešte nemusí byť fakt.

No ak je zrejmé, že ste postupovali nesprávne, tak čo s tým? Čo sa s tým dá robiť? Toto hovorí Sväté písmo. To už nehovorím o tom, že minulosť sa nedá vrátiť. To vieme všetci, však?

Toto hovorí Božie slovo. 2. list Korintským 5,17: *„Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové."*

Tento verš hovorí o Božej milosti, ktorá odpúšťa hriech. Ak ste vtedy urobili nesprávne a vtedy, v tej chvíli, ste vedeli, že je to nesprávny krok, ak to bol vtedy hriech, vedomé porušenie Božej vôle, Hospodin má pre vás odpustenie. On chce z vás zložiť toto bremeno viny.

Netreba ďalej žiť pod ťarchou viny za minulé hriechy, ktoré boli vedome vykonané, pretože existuje východisko. Kto je v Kristovi, je nové stvorenie. Môžete Hospodinovi odovzdať toto bremeno, povedať Mu podrobne, dôkladne o tom, čo sa stalo, ako sa to stalo, poprosiť Ho o odpustenie a prijať od Neho slobodu a pokoj.

Nedovoľte, aby bremeno vašej minulosti otráвило vašu prítomnosť a vašu budúcnosť. Ak ste sa aj naozaj nesprávne rozhodli, Hospodin má pre vás odpustenie. Aj vtedy, ak ste chápali, že ste konali nesprávne. No ak sa úprimne pokajáte, ak tento svoj hriech prinesiete Hospodinovi a túžite byť od neho oslobodení, On hovorí v 1. liste Jána 1,9 *„Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti."*

A ak ste vtedy, keď ste sa vtedy rozhodovali, usilovne a úprimne pracovali na poznaní Božej vôle, ak ste vtedy urobili všetko, čo ste vedeli o poznaní Božej vôle, ak ste na zistenie Božej vôle použili nástroje, ktoré ste vtedy poznali, znamená to, že ste postupovali správne, aj keď ste urobili nesprávny krok.

Zopakujem túto veľmi dôležitú vec. Ak ste pracovali usilovne a úprimne, ak ste urobili všetko, čo ste v tom čase vedeli, aby ste sa rozhodli, radili ste sa s Hospodinom a snažili ste sa použiť všetky

nástroje, ktoré ste vtedy mali, aby ste spoznali Božiu vôľu, a v konečnom dôsledku ste urobili nesprávny krok, aj tak ste konali správne. Prečo?

Toto sa hovorí v liste Rimanom 14, 22-23: „*Máš vieru, maj ju v sebe pred Bohom. Blahoslavený, kto sa neodsudzuje v tom, čo pokladá za správne (RJ preklad: čo si zvolí). 23 Kto má však pochybnosti, keď niečo je, je odsúdený, lebo to nie je z viery. A všetko, čo nie je z viery, je hriech.*“

Ak mal vtedy človek takú úroveň viery v Boha a poznanie Boha, a konal v súlade s touto úrovňou, tak ako konal? Správne, pretože človek je povoláný žiť v súlade so svetlom, ktoré bolo zjavené. **Človek postupoval správne, aj keď urobil nesprávny krok, pretože žiť treba vierou**, a ak človek pochybuje a predsa to urobil, to znamená, že postupoval nesprávne. Hospodin hovorí, že podstatou hriechu je vedomý odpor voči Božej vôli.

Všetko, čo nie je v súlade s vierou, je hriech. Preto vo svetle tohto dôležitého princípu, drahí bratia a sestry, vážení hostia, **netreba smútiť a trápiť sa minulosťou**. Ak teraz chápete, že vtedy ste to urobili nesprávne, tak si zároveň pamätajte, že vtedy ste nemali informácie, skúsenosti a úroveň vedomostí, ktoré máte teraz.

Mnohí ľudia robia fatálnu chybu, čo sa týka pokoja v duši, keď hodnotia minulosť z hľadiska svojej súčasnej úrovne poznania. Ak by ste sa teraz rozhodovali, urobili by ste to inak. Vtedy ste to neurobili takto, ale urobili ste to správne, pretože ak, opakujem, ak ste zo svojej strany urobili všetko preto, aby ste splnili Božiu vôľu, aby ste ju poznali, pochopili a správne sa rozhodli, nedovoľte diablu, aby vás oklamal. Áno, teraz chápete, že to bol hriech, áno, teraz chápete, že ste to mali urobiť inak, ale vtedy ste to nevedeli. Prečo by vás to teraz malo zaťažovať?

Takže, dnes uzatvárame cyklus kázní „Boh hovorí“. Veľmi veľa sme sa dozvedeli z Božieho slova o tejto veľmi dôležitej téme, však?

Pripomeňme si prvý veľmi dôležitý bod pri sumarizácii našej témy. Toto je algoritmus, ktorý sme našli v Božom slove, algoritmus počúvania Hospodinovho slova, **algoritmus objavovania Božej vôle**.

Pamätáte si, ako sa volala prvá kázeň? "Boh hovorí aj dnes". Prvá vec, čím treba začať: verte, úprimne verte, že Boh dnes osobne vedie každého z vás, že On je pripravený viesť, že On vám ponúka Svoje vedenie. Verte, že On aj dnes hovorí. Toto je prvá vec, toto je začiatok, toto je základ.

Po druhé. Druhá kázeň sa volala „Boh hovorí ... Kto počúva?“ Človek často hovorí: „Nech sa stane Tvoja vôľa, skôr v podobe zbožného rečového obratu a v skutočnosti si neželá, aby sa Božia vôľa diala. Preto je veľmi dôležitá druhá podmienka: budte pripravení vzdať sa svojej vôle, nech sa vám zdá akokoľvek ružová a krásna. Budte pripravení vzdať sa svojej vôle, ak vás Boh povedie inou cestou. Takže, druhý veľmi dôležitý bod tohto algoritmu. Budte pripravení vzdať sa svojej vlastnej vôle kvôli Božej vôli.

Tretia kázeň sa volala „Boh hovorí cez Bibliu“. Poradte sa so Svätým písmom. Nájdete tu množstvo odpovedí na milióny prípadov, kde je jasne napísané, ako treba postupovať. A čím viac poznáme Bibliu, tým vieme lepšie, ako Boh hovorí ohľadom tejto situácie.

Potom bola kázeň: „Boh hovorí cez ľudí naokolo“. Poradte sa so skúsenými ľuďmi, s duchovnými ľuďmi, s bohabojnými ľuďmi a Boh vás cez nich povedie, cez nich k vám prehovorí.

Ďalej bola téma: „Boh hovorí cez okolnosti“. Boh používa prozreteľnosť, aby nám cez okolnosti buď otvoril cestu alebo aby pred nami postavil bariéru. Berte okolnosti do úvahy.

"Boh hovorí cez znamenia", bola ďalšia kázeň. Boh posielal konkrétne priame znamenia, ktoré On napísal, a my sme hovorili podrobne o tejto téme. Použite znamenia. Proste Hospodina o znamenia, aby ste presne vedeli, aká je Jeho vôľa.

"Boh hovorí skrze prorokov", bola ešte jedna téma. Obracajte sa k ľuďom, ktorí dostávajú zjavenia od Hospodina. Pýtajte sa, kde je bohabojný človek, ktorý má skutočný dar proroctva. Keď si

preveríte tohto človeka cez Sväté písmo a po porade s bohabojnými, skúsenými, duchovnými ľuďmi môžete použiť dnes aj tento kanál Božieho zjavenia na Božie vedenie, lebo dar prorocstva je charakteristickým znakom Božej cirkvi posledných dní.

"Boh hovorí cez sny", bola ďalšia kázeň. Boh používa nočný čas, aby nás napomenul, poučil a viedol.

A nakoniec: „Boh hovorí hlasom“. Predposledná kázeň v tomto cykle, ktorá zaznela pred dnešnou kázňou. Boh hovorí osobne, On hovorí nahlas, hovorí hlasom.

Poradte sa s Hospodinom. Zoberte do úvahy všetky okolnosti, zozbierajte všetky informácie, používajte všetky cesty zjavenia Božej vôle. Toto je prvá časť algoritmu.

Aká je **druhá časť algoritmu? Rozhodnite sa čo najlepšie na základe informácií, ktoré teraz máte.** Všetko rozanalyzujte, na všetko sa popýtajte, všetko pozisťujte, použite všetky cesty, všetky kanály a urobte to najlepšie rozhodnutie vo svetle týchto informácií. Aké bude toto rozhodnutie? Správne. Aj keď sa neskôr ukáže, že bolo nesprávne.

Toto rozhodnutie je správne, pretože ste urobili všetko, čo ste mohli. Prosili ste, postili ste sa, modlili ste sa, pýtali ste sa, študovali ste Bibliu. **Urobili ste všetko, čo sa dalo a rozhodli ste sa. Rozhodnutie je správne. Nikdy o tom nepochybujte.**

A tretia časť algoritmu. Keď ste sa už rozhodli, nepozerajte sa späť. Veľmi dôležité. Keď sa už raz rozhodnete, nepozerajte sa späť a **nespochybňujte vaše rozhodnutie, pokiaľ ste ho urobili tak, ako to hovorí Biblia.** Pretože Biblia uvádza mnoho iných dôvodov, prečo sa v živote človeka dejú veci, ktoré sa hodnotia ako negatívne. Nie preto, že Boh sa pomýlil, nie preto, že Boh vás nevedie, nie preto, že vám nebola zjavená Jeho vôľa. Nepochybujte o tom.

No a nakoniec **štvrtá časť algoritmu: Zostaňte otvorení Božiemu vedeniu. Boh s vami naďalej hovorí, aj potom, ako ste sa už rozhodli, a ak sa okolnosti zmenia, Boh vás povedie ďalej.** Inými slovami, ohľadom minulosti netreba mať žiadne negatívne pocity, žiadnu záťaž, ktorá by vám dnes bránila žiť a radosť sa zo života.

Platí teda princíp, že sa môžeme rozhodovať len na základe dostupných údajov. Ak sa informácie objavia neskôr, nepočítajú sa. Nemôžeme ich dosadzovať do rovnice na vyhodnotenie vtedajšieho rozhodnutia.

Apoštol Pavol o tom hovorí v liste Filipským 3,13-16: "*Bratia, nemyslím si, že som to už získal, ale len jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predom mnou. 14 Bežím k cieľu, za víťaznou cenou Božieho povolania v Kristovi Ježišovi. 15 Tak teda všetci, ktorí sme dokonalí, takto zmyšľajme. A ak o niečom zmyšľate inak, aj to vám Boh zjaví. 16 Ale k čomu sme už dospeli, rovnako máme myslieť a v tom istom pravidle aj kráčať*".

Ako máme rozmýšľať? Ako máme žiť? Podľa úrovne, ktorú ste dnes dosiahli. Zopakujem. 16. verš: "*Ale k čomu sme už dospeli, tak máme aj myslieť a v tom istom pravidle aj žiť*" (preklad z RJ). Len vy môžete teraz určiť, či postupujete správne alebo nie.

Pamätáte si, prečo sa Lótova žena premenila na solný stĺp? Pretože sa obzrela späť. Mnohí ľudia sa dnes zmenili na solné stĺpy. Žijú v minulosti. Žijú zafixovaní na nejakej dávnej udalosti a ďalej sa nerozvíjajú. Život ide ďalej, Boh človeka ďalej vedie, Boh naďalej posiela Svoje zjavenie a človek zamrzol vo svojom negatívnom, deštruktívnom, sebadeštruktívnom stave. Mnohí sa premenili na solný stĺp, metaforicky povedané.

Neobzeraj sa späť, hovorí Hospodin. Zanechaj minulosť, choď dopredu a ži podľa pravidiel, ktoré teraz chápeš ako Božiu pravdu.

Evanjelium podľa Lukáša 9,62: "*Ale Ježiš mu povedal: Nikto, kto položí svoju ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.*"

Pozoruhodné miesto. Čo sa stane, ak sa obzrie späť človek, ktorý orie pole pluhom a vpredu má koňa alebo vola? Čo sa stane? Urobí brázdu aj vzadu krivú, aj vpredu krivú.

Ak sa obzrie späť, nebude schopný udržať brázdu rovnú. Neobzerajte sa späť, hovorí Hospodin. Vo Svätom písme znie táto výzva opakovane. Pozerajte sa dopredu. Hľadajte ďalej. Hľadajte vyššie. Netreba žiť v minulosti.

V jednom z rozhovorov sa prezidenta Baracka Obamu pýtali, akú úlohu v jeho živote a kariére zohrala jeho manželka Michelle. Odpovedal takto: (Mimochodom, podozrievam, že to nebol jeho originálny nápad, pretože som sa s tým už stretol. No nech je to, ako chce.) Jedného večera sa prezident Obama a jeho manželka Michelle rozhodli ísť na neplánovanú večeru do reštaurácie, ktorá nebola veľmi luxusná.

Keď sa usadili, majiteľ reštaurácie sa spýtal ochranky, či sa môže súkromne porozprávať s prvou dámou. Potom sa Michelle a ten muž porozprávali. Po tomto rozhovore sa prezident Obama spýtal Michelle: Prečo mal ten muž taký záujem o rozhovor s tebou?

Odpovedala, že keď boli tínedžeri, bol do nej bláznivo zamilovaný. Prezident Obama povedal: keby si sa zaňho vydala, teraz si mohla byť majiteľkou tejto krásnej reštaurácie. Všimnite si, aká krásna narážka. A Michelle odpovedala klasicky: nie, keby som si ho vzala, bol by teraz prezidentom.

Milé manželky, namiesto toho, aby ste sa Hospodinovi sťažovali na neznesiteľných manželov, netalentovaných, nepribojných a tak ďalej, a na všetky ostatné negatíva, namiesto riešenia otázky, akú hroznú chybu ste urobili, že ste s ním, s takým bezcenným človekom spojili svoj osud, rozmyšľajte inak, na akého ho môžete zmeniť. Ak ste teraz jeho manželkou, máte otvorené také možnosti, ktoré sú obmedzené iba nebom, máte neobmedzené možnosti.

Namiesto toho, aby ste ľutovali minulosť, môžete Božou mocou tak veľmi pomôcť tomuto človeku, s ktorým ste spojili svoj život, že už dávno mohol byť prezidentom. Rovnako ako aj vy, manželka, namiesto toho, aby ste sa sťažovali, že toto nie je, ani tamto nie je, ani tam to nie je dobre, ani tu to nie je dobre, máte pred sebou deň, máte pred sebou týždeň, máte pred sebou mesiace, vďaka Božej milosti máte roky, urobte dnes niečo, aby vaša manželka bola taká, aby ste boli šťastní.

Takže, nezaoberajte sa minulosťou, urobte niečo konštruktívne dnes a každý deň svojho života. Keď viete, že Hospodin vás vedie, pridá vám to silu a istotu. Amen.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.

Ďalšie videá a materiály nájdete na www.krokdoneba.com.